

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 8 sierpnia 2012 roku do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, (...)w Łodzi wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A.w W.wie kwoty 80.000 zł, wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż pozwany ubezpieczyciel zaniżył wartość należnego powódce odszkodowania, jakie wypłacił w związku z powstaniem szkody w pojeździe posiadanym przez powódkę, albowiem w toku likwidacji szkody określił wartość pojazdu przez powstaniem szkody na 91.600 zł, podczas gdy cztery miesiące wcześniej wartość ta została przez niego oszacowana na 162.000 zł. Ponadto, pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił odszkodowanie w kwocie netto, pomimo braku możliwości odliczenia przez powódkę podatku VAT powyżej kwoty 6000 zł (pozew k. 2-5).

Postanowieniem z 24 sierpnia 2012 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmie ścia w Łodzi przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi, jako rzeczowo właściwemu (postanowienie k. 62).

Postanowieniem z 20 grudnia 2012 r. powódka została zwolniona od kosztów sądowych (postanowienie k. 95).

W dniu 22 grudnia 2012 r. przeciwko pozwanej został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 96).

W dniu 29 marca 2013 r. strona pozwana złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne dotyczące szkody w pojeździe opisanym w pozwie, która likwidowana była z polisy sprawcy ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej, w wyniku którego stwierdzono tzw. szkodę całkowitą, pozostałości pojazdu zostały sprzedane za 47.100 zł, a nadto z tytułu owej szkody wypłacono kwotę 44.500 zł, którą początkowo traktowano jako kwotę brutto, jednakże po weryfikacji ze strony pozwanej uznano za uzasadnione wypłacenie jej jako kwoty netto, „z racji możliwości odliczenia podatku VAT”. Jednocześnie strona pozwana zaprzeczyła, aby przyjęta dla potrzeb ustalenia odszkodowania wartość pojazdu została zaniżona (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 104-105).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2008 r. powodowa (...)w Łodzi zawarła z (...) S.A.w W.umowę leasingu, mocą której nabyła prawo użytkowania należącego do leasingodawcy samochodu osobowego (...) 3,8 V6, w zamian za uiszczanie leasingodawcy umówionego wynagrodzenia (dowód: kopia umowy leasingowej k. 13-14).

W dniu 8 sierpnia 2010 r. samochód powyższy doznał uszkodzeń w związku z wypadkiem komunikacyjnym, którego sprawca był w chwili zdarzenia ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A. w W. (bezsporne).

W toku prowadzonego przez stronę pozwaną postępowania mającego na celu likwidację szkody, strona pozwana ustaliła wartość przedmiotowego samochodu przed szkodą na 91.600 zł, zaś maksymalny koszt jego naprawy – na 84% jego wartości. W związku z powyższym strona pozwana podjęła decyzję o likwidacji szkody jako tzw. szkody całkowitej. Ubezpieczyciel wycenił przy tym wartość pozostałości na 51.810 zł brutto.

Przedmiotowy samochód, w stanie uszkodzonym, został sprzedany przez właściciela, tj. (...) S.A. w W., za kwotę 47.100 zł brutto (38.606,56 zł netto). Ubezpieczyciel do uzyskanej sumy z tytułu sprzedaży doliczył jeszcze 4700 zł jako szacunkową marżę doliczaną przez pośrednika końcowemu nabywcy samochodu. Następnie ubezpieczyciel wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 44.500 zł, jako kwotę brutto, po czym ostatecznie ustalił wartość pojazdu na 92.550 zł. Strona pozwana nie dokonała jednakże związanej z tym ustaleniem dopłaty, uznając, iż odszkodowanie powinno zostać wypłacone w wysokości nie uwzględniającej podatku od towarów i usług (tj. netto), albowiem poszkodowany ma możliwość odliczenia podatku VAT

(dowód: poświadczono kopie dokumentów – zgłoszenia szkody k. 181-185, pisma z 8.10.2012 r. k. 118, notatki służbowe k. 119, zawiadomień o wypłacie odszkodowania k. 130, k. 146 i k. 172, faktury sprzedaży pojazdu k. 161).

Leasing przedmiotowego samochodu został przez leasingodawcę rozliczony z powódką. W rozliczeniu tym wskazano, iż ubezpieczyciel zapłacił na rzecz leasingodawcy kwoty: 28.850,45 zł w dniu 7.09.2010 r., 10.939,55 zł w dniu 16.09.2010 r. oraz 4.710 zł w dniu 22.10.2010 r. (dowód: kopia dokumentu rozliczenia leasingu k. 29).

W dniu 12 lipca 2011 r. powódka zawarła z (...) S.A. w W. umowę przelewu wierzytelności z tytułu roszczeń odszkodowawczych w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną, w części nie pokrytej przez ubezpieczyciela, nabywając ww. wierzytelność od (...) S.A. (dowód: poświadczona kopia umowy przelewu k. 128-129).

Wartość przedmiotowego samochodu w okresie bezpośrednio poprzedzającym opisaną w pozwie kolizję drogową wynosiła 96.000 zł brutto (78.600 zł netto). Wyso kość kosztów przywrócenia owego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody wynosi 72.475 zł brutto (59.405,74 zł netto). Wartość pojazdu uszkodzonego na skutek przedmiotowej kolizji drogowej wynosiła 45.400 zł brutto (37.200 zł netto) (dowód: opinia biegłego ds. pojazdów mechanicznych k. 238-244).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W takim przypadku, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 822 § 4 k.c.).

W rozpoznanej sprawie sporem stron nie była objęta legitymacja procesowa bierna pozwanego ubezpieczyciela. Bezsprene bowiem istniały przesłanki faktyczne i prawne odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w W. co do zasady – osoba odpowiedzialna za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu mechanicznego była w chwili zdarzenia ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A.

Legitymacja czynna strony powodowej wynika zaś z zawartej z byłym właścicielem uszkodzonego samochodu (...)3,8 V6 – (...) w W., umowy cesji wierzytelności z tytułu roszczeń odszkodowawczych w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną, w części nie pokrytej przez ubezpieczyciela, zawartej w dniu 12.07.2011 r. Legitymacja procesowa czynna powódki również nie była kwestionowana w toku procesu.

Sporem stron objęta była jedynie wysokość szkody poniesionej przez właściciela uszkodzonego w kolizji drogowej pojazdu.

Jak stanowi art. 361 § 2 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazał słuszności twierdzenia strony powodowej, iż suma odszkodowania wypłacona przez pozwanego ubezpieczyciela w związku z przedmiotową szkodą, została zaniżona. Ustalenia faktyczne Sądu w zakresie wartości opisanego w pozwie samochodu oparte zostały przede wszystkim na dowodzie z opinii biegłego z zakresu pojazdów mechanicznych, który nie został zakwestionowany przez żadną ze stron procesu, ani też Sąd nie stwierdził okoliczności, które mogłyby podważać moc dowodową owej opinii. Ustalona przez Sąd wartość przedmiotowego pojazdu w okresie bezpośrednio poprzedzającym kolizję drogową, z której wyniknęło jego uszkodzenie, wynosiła 96.000 zł brutto (78.600 zł netto). Poszkodowany właściciel owego pojazdu sprzedał go w stanie uszkodzonym w wyniku przedmiotowej kolizji drogowej, za cenę 47.100 zł brutto, zatem różnica podlegająca zapłaceniu tytułem odszkodowania wynosi 48.900 zł brutto (wraz z podatkiem od towarów i usług), tj. **39.756,10 zł netto** (bez doliczonego podatku od towarów i usług). Podobną wartość szkody – **39.993,44 zł** – uzyska się odejmując

od wartości samochodu netto (78.600 zł) cenę jego sprzedaży w stanie uszkodzonym, nie uwzględniającą podatku VAT (38.606,56 zł).

W toku likwidacji szkody, pozwany ubezpieczyciel wypłacił właścicielowi uszkodzonego pojazdu łącznie kwotę **44.500 zł** tytułem odszkodowania, a zatem kwotę przewyższającą nawet ustaloną wyżej wysokość szkody, według wartości netto. Obliczenie wartości szkody bez uwzględnienia podatku od towarów i usług („netto”) jest uzasadnione, albowiem poszkodowany – (...) S.A. w W.wie, jest płatnikiem podatku od towarów i usług, wskutek czego nie jest zobowiązany do doliczania jego wartości przy nabywaniu towarów i usług w zakresie prowadzonej przez siebie działalności. Zbywając zaś przysługującą mu wierzytelność z tytułu odszkodowania na rzecz powódki, nie mógł przenieść na nią wierzytelności większej, niż ta, która mu przysługiwała, w konsekwencji czego powódka nie mogła nabyć roszczenia o naprawienie szkody w większym rozmiarze, niż poniesionym przez zbywcę wierzytelności. Skoro zatem zbywca wierzytelności, jako płatnik podatku VAT, poniósł szkodę w wysokości nie uwzględniającej tego podatku, to również powódka nie mogła nabyć wierzytelności w postaci roszczenia odszkodowawczego, w wysokości większej, tj. uwzględniającej ów podatek.

Z powyższych przyczyn Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c., zasądzając je od strony powodowej, która przegrała proces. Na koszty poniesione przez stronę pozwaną złożyła się opłata za czynności radcy prawnego 3.600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego 1.864,93 zł.

Na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. - Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) zwrócono stronie pozwanej nadpłaconą część zaliczki na wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego.

(...)

(...)